

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **E. K.**, bytem B. u T., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o nedatované žalobě doručené zdejšímu soudu dne 28.11.2014 proti rozhodnutí žalované ze dne 13.10.2014 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 13.10.2014 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 4.8.2014 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

*Včasnou žalobou k výzvě soudu doplněnou se žalobkyně domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 13.10.2014 č.j. X, jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 4.8.2014, jímž jí byl od 10.9.2014 odňat invalidní důchod dle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Tachov ze dne 25.7.2014 již není invalidní pro invaliditu druhého stupně, jelikož její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 25%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 13.10.2014 bylo zdůrazněno, že novým posudkem o invaliditě ze dne 17.9.2014 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobkyně není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který ale neomezuje fyzické schopnosti v takovém rozsahu, aby měly podstatný vliv na pokles pracovní schopnosti, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole II, oddílu A, položce 1b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti*

v rozmezí 15-25%; žalobkyni byla přiznána dolní hranice 25%, jež ve smyslu § 3 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nebylo možno námitkám vyhovět.

Žalobkyně v žalobě mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť jej považuje za nezákonné pro chybné posudkové hodnocení jejího zdravotního stavu, který stručně popsala; závěrem navrhla zrušení napadeného rozhodnutí. (Připojeny byly kopie lékařských zpráv i kopie napadeného rozhodnutí.)

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu OSSZ Tachov vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání této OSSZ a posudku o invaliditě ze dne 25.7.2014 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň v řízení o námitkách dne 17.9.2014* vyplývá, že žalobkyně nebyla uznána nadále invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené *v kapitole II, oddílu A, položce 1b) přílohy vyhlášky*, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 25% a tato ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna (*den zániku invalidity: 25.7.2014, jednáním OSSZ*).

*Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 12.1.2015 k důkazu navrhla posudek příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV** či **komise**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/2019 Sb. Dále ze zaslaného *dávkového spisu vedeného ohledně žalobkyně* žalovanou vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 13.10.2014 bylo dle dodejky žalobkyni doručeno dne 16.10.2014.*

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak je stanoveno v § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 13.3.2014, jemuž byla přítomna i žalobkyně za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí* byla žalobkyně invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, nebyla invalidní pro invaliditu druhého nebo třetího stupně, protože šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. Komise konstatovala, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je stav po parciální resekci prsu vpravo a exenteraci axily pro multilokulární mukosní karcinom a dobře diferencovaný duktální invazivní karcinom grade II. Žalobkyně prodělala CHT, léčena hormonální terapií, pro toto postižení není schopna těžké práce s přenášením těžkých břemen, v nepříznivých klimatických podmínkách, v nočních směnách, ve stresových podmínkách, je schopna práce lehké až středně těžké, v klidném prostředí, v suchu a teple, může nadále pracovat v oboru (*vyučená švadlena*) i individuálně doma v kratším pracovním úvazku. PK MPSV hodnotila vzhledem k doporučení onkologa, který sděluje, že pacientka by měla mít ještě úlevy alespoň 10 let po zákroku, dle kapitoly II, oddílu 4, položky 1b) přílohy vyhlášky na horní hranici rozmezí tj. 25%; jedná se o lehké postižení, kdy výkon některých denních aktivit je vykonáván

s obtížemi, posuzovaná je limitována únavou. Komise tedy hodnotila dle stejné položky jako OSSZ i řízení o námitkách s tím rozdílem, že dále navýšila o 10% proto, že se jedná o manuální pracovníci, je posuzována jako dělnice, takže celková hodnota míry poklesu pracovní schopnosti tedy činí 35%; datum vzniku invalidity prvního stupně stanovila nálezem z onkologie tj. dnem 28.4.2014. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 13.10.2014*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhá ponechání invalidity s ohledem na popsany zdravotní stav. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 13.3.2014 ***má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované se u žalobkyně jednalo o invaliditu prvního stupně s datem vzniku 28.4.2014 (onkologickým nálezem)***, proto je ***žaloba podaná důvodně***, a ***soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 13.10.2014 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 4.8.2014 rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení*** (výrok I. rozsudku) ***pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobkyně od 28.4.2014 odpovídá prvnímu stupni invalidity (míra poklesu pracovní schopnosti činí 35%), když předtím odpovídal druhému stupni invalidity od 2.8.2013.***

Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobkyně je nadále invalidní, přičemž od 28.4.2014 pro invaliditu prvního stupně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – změna invalidity od uvedeného data, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 100/2014-38 ze dne 28.5.2014, když rozhodnutí o změně stupně invalidního důchodu nikoli o odnětí tohoto důchodu by byla vydala žalovaná i v případě zjištění změny invalidity žalobkyně z druhého na první stupeň již v řízení o námitkách.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch *právo na náhradu nákladů řízení před soudem*, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně náklady tohoto řízení nepožadovala.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem

Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. ***Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.***

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 28. května 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně

